

Vuiet de metale

Lorena.craia

Blestemul din urmă m-ajunge,
Mă prinde în chingi de oțel,
Săgeata în inimi străpunge,
Cu vârș șlefuit dinspre el.

Se lasă o lespede grea,
Pe mine-n adâncuri îngroapă;
Cu palme de tot mă ferea,
Acum doar furii ne îndoapă.

E liniște-afară - furtuni
În mine se zbat să răzbată,
Din resturi încerci să m-aduni,
Dar resturi din mine înoată.

Și ce mai rămâne se-ntinde,
Ca vița de vii pe araci;
Aștepți până rana se prinde,
Cu vârș șlefuit să m-ataci.

Și simt cum desfac de sub tine
Pământul, ce-și cere osândă.
Cu gura căscată-nspre mine,
Diavolul stă azi la pândă.

3 iunie 2016, Constanța